

[Handelsministeren.]

Afviklingen skulde foregaa. Men jeg mener mig ikke berettiget til at gribe ind. Jeg mener, jeg er forpligtet til at varetage Statens Interesser paa bedst mulig Maade, først og fremmest fordi Staten er den store Kreditor, og det har jeg baade paa den ene og den anden Maade søgt at gøre. De gamle Vedtægter i Burmeister & Wain er jo sat ud af Kraft, saaledes at den Adgang, de gamle Aktionærer har til at stemme, findes i det Regulativ, som er udformet i Henhold til Burmeister & Wain-Loven. Regulativets § 2 giver Aktionærerne Adgang til at indstille et Medlem af Afdeling II.s Komité, og de nærmere Regler for denne Afstemning fremgaa af Regulativets § 7, der tillige bestemmer, at Aktionærerne skal sætte een Person ind som Medlem af Bestyrelsen for Afdeling I.

Herudover er der ikke nogen Adgang for de gamle Aktionærer til at stemme. Ifølge § 15 i Regulativet kan Aktionærerne kræve indkaldt til ekstraordinær Generalforsamling, og paa denne har de saavel som paa den ordinære Generalforsamling Ret til at møde. Om Afstemningen paa Generalforsamlingen hedder det i § 15 i Regulativet, at for saa vidt Komiteen maatte ønske en Afstemning foretaget blandt Fordringshavere eller Aktionærer, forholdes der hermed efter nærmere af Handelsministeren fastsatte Regler. Saa-danne Regler er ikke fastsat. Spørgsmaalet om at fastsætte Afstemningsregler har kun været rejst een Gang; det er blevet rejst af Rentier Christensen. Komiteen blev hørt om Rentier Christensens Andragende og udtalte, at man ikke for Tiden — Komiteens Skrivelse er af 20. December 1933 — mente, at der var nogen Anledning til Fastsættelse af Afstemningsregler. Andet og mere kan jeg egentlig ikke sige om denne Sag. Saa vidt jeg ved, er Afviklingen af de Værdier, som Afdeling II havde i Syd-havnen, for en væsentlig Del sket; tilbage staar Strandgade-Værftet, hvis Værdi vistnok for Afdelingen er problematisk. For det første er det jo et nedlagt Værft, for det andet ejer Staten en Del af Vandarealet ved de Bolværker, hvorpaa Værftet er bygget op, og for det tredje er der et lejet Areal, som der skal betales enten 60 000 eller 65 000, jeg tror det er 65 000 Kr., i Leje af om Aaret for en lang, lang Aarrække frem i Tiden. Det er jo en Byrde, der hefter paa Afdelingen, og jeg tror, at denne Byrde i ikke ringe Grad har været Aarsag til, at det ikke har været muligt at faa Strand-gade-Værftet afhændet, saaledes at man

hurtigere kunde komme gennem Likvidation.

Der er andre usikre Værdier i hele Foretagendet. Enhver ved jo, at der har været megen Diskussion, og meget delte Meninger for øvrigt ogsaa, om den Værdi, som Afviklingsafdelingen mente at have derved, at man havde Guldklausuler at henholde sig til over for en Række Tilgodehavender i Udlandet. Guldklausulerne er for en enkelt Vedkommende blevet prøvet ved danske Domstole, og disse har givet Afviklingsafdelingen Medhold, men Prøvelsen i det Land, hvor man skulde gøre sit Krav gældende, har jo ikke ført til samme Resultat som ved de danske Domstole, og hvorvidt Sagen saa skal føres videre til en højere Instans i det paagældende Land eller ikke, det skal jeg ikke kunne udtale mig om.

Der er i Øjeblikket Bestræbelser fremme for at faa en forligsmæssig Ordning af dette saare vanskelige og ømtaalige Spørgsmaal, og jeg kan kun udtale Haabet om, at Forligsbestræbelserne snarest maa blive kronet med Held; der vil derved ogsaa være tilveje-bragt Mulighed for en hurtigere Afvikling af hele dette besværlige Forhold, end der ellers kan ventes.

Korsgaard: Jeg synes egentlig ikke, at den højtærede Handelsministers ikke helt korte Udredning var meget klar, og jeg synes, den i ret høj Grad angik Ting, som ikke har nogen direkte Forbindelse med det, jeg har ønsket at faa Rede paa. Det er nemlig alene Spørgsmaalet om Adgangen for de gamle Aktionærer til virkelig at faa Indflydelse i siddende Komiteer. Deroverfor siger den højtærede Handelsminister i og for sig ikke, at Sagen givet ligger saadan, at de ikke har berettiget Krav paa en saadan Indflydelse, idet jo, naar alt kommer til alt, ingen ved, hvad Resultat Afviklingen vil føre til, om den vil give til Resultat, at de gamle Aktionærer faar noget eller ikke.

Ministeren nævnte, at de gamle Aktionærer har Lejlighed til at komme sammen og tale om Tingene. Jeg har haft Lejlighed til at se, under hvilke Former et saadant Møde finder Sted, og jeg maa sige, at det forbavser mig at se den Form, som en høj Embedsmand, en tidligere Retspræsident, mener at kunne anvende ved en saadan Diskussion. Jeg maa i øvrigt ogsaa sige, at en saadan Storsnudethed som den, hvormed den paagældende Dirigent optræder — han er vel sagtens Højesteretssagfører, og de tror jo ikke sjælden, at en Aktionærforsamling kan de behandle, som det passer dem —